

Bilag til beretn. fra udvalget ang. lovf. om ændr. af ligningsloven.

Svar:

Den forhøjelse af satserne for den særlige indkomstskat fra 30 pct. til 40 pct., som nu gennemføres, vil formentlig beskære fordelene ved stiftelse af holdingselskaber så væsentligt, at der ikke for tiden er anledning til yderligere foranstaltninger. Umiddelbart kan der synes at være stor afstand mellem den særlige indkomstskats sats på 40 pct. og den højeste marginale indkomstskat på $66\frac{2}{3}$ pct. Det, skatteyderen må vurdere i det i notatet angivne eksempel, er imidlertid, om det kan betale sig at betale 400.000 kr. kontant med det samme af midler udenfor selskaberne (den særlige indkomstskat bliver jo pålignet ham personlig), for at få 1 million udbetalt skattefrit fra holdingselskabet i afdrag over en årrække på f. eks. 10 eller 20 år (holdingselskabet kan jo kun vide-reudlodde egne indtægter — i det valgte eksempel udbytte fra datterselskabet). Med de nuværende likviditetsforhold og det nuværende renteniveau er det næppe nogen fristende disposition. Der er jo også omkostninger forbundet med etablering og drift af holdingselskabet.

Spørgsmål 21:

Hvorledes ser ministeren på den i notatet beskrevne adgang til at tilbageføre underskud til foregående indkomstperioder („carry-back“)? Overvejer ministeren at indføre tilsvarende regler her i landet?

Svar:

En tilbageførings- (carry-back) ordning afbøder utvivlsomt en del af de uheldige virkninger ved den periodeafgrænsning, indkomstbeskatningen bygger på, og den rammes ikke af de indvendinger, som rettes mod bestemmelsen i ligningslovens § 15. Den vil medføre et vist provenutab og den vil være vanskeligere at administrere end den gældende underskudsregel i ligningslovens § 15.

Som det fremgår af Folketingstidende 1970-71, sp. 3878-79, vil spørgsmålet om revision af selskabsskatteloven blive taget op med henblik på fremsættelse af lovforslag i det kommende folketingsår, og i den forbindelse vil det være rimeligt også at overveje, om ligningslovens § 15 for selskabers vedkommende helt eller delvis bør erstattes med en carry-back ordning. Som

nærmere begrundet i notatet er der en del, der taler for at opretholde en vis adgang til at fremføre tab, selv om man i øvrigt skulle indføre en carry-back ordning.

Spørgsmål 22:

Hvorledes stiller ministeren sig til et forslag om, at den i de sidste linier i notatets afsnit II omhandlede regel om nedsættelse af grundlaget for beregning af indkomstfradraget udvides til at gælde også, når identiteten ikke er brudt?

Svar:

Hvis et selskabs virksomhed fortsætter uændret og aktionærkredsen er den samme, forekommer det ikke rimeligt at nedsætte indkomstfradraget, fordi en del af aktiekapitalen går tabt.

Spørgsmål 23:

Bemærkningerne på notatets side 19 om årsagerne til, at problemerne omkring tomme selskaber ikke har været fremme i de andre nordiske lande, ønskes uddybet.

Svar fra handelsministeren:

I ingen af de andre nordiske lande har man fundet, at den ved køb af tomme aktieselskaber stedfindende omgåelse af reglerne om stiftelse af aktieselskaber i sig selv kan begrunde en lovregel som den, der var foreslået af den danske aktielovkommission i dennes betænkning fra 1964 (nr. 362/1964 § 40).

Den med køb af tomme aktieselskaber forbundne risiko for misbrug af skattelovgivningen har derimod — som det fremgår af finansministeriets notat af 12. marts 1971 — været genstand for overvejelser i Norge. For Finlands vedkommende er det anført, at opnåelse af skattemæssige fordele ved køb af tomme aktieselskaber er udelukket, da man ikke tillader åben udligning af tab, og i øvrigt har myndighederne i den gældende aktieselskabslovs § 39 et middel til at forhindre opståen af tomme aktieselskaber, idet et aktieselskab herefter er pligtig at erklære sig konkurs, når aktiekapitalen er tabt. Fra svensk side er det oplyst, at noget problem om misbrug af tomme aktieselskaber ikke har foreligget, allerede af den grund, at tomme aktieselskabers opståen udelukkes i kraft af reglen i den gældende